

Νιώθω να χάνομαι σε πέλαγα ανοιχτά
Μέσα στο πένθος την καρδιά μου να βυθίζω
Πώς να μπορέσω εγώ με ξόδια νεκρικά
Αγαπημένο της ψυχής μου να φροντίσω
Τα δυο του μάτια από χάρο σφαλιστά
με δύο κέρματα πώς γίνεται να κλείσω;

Ύπουλο ψίδι με τη μαύρη φορεσιά
Με το δρεπάνι το λιχνό ακονισμένο
του Κάτω Κόσμου ο ψριχτός εκτελεστής
σε μαύρο λάκκο υδάτινο κουλουριασμένος
Και σαν την Ύδρα μες της Λέρνας τα νερά
στα σωθικά μας κάπου μέσα είναι κρυμμένος

Απόψε δίχως δισταγμό
σαν πεπταστέρι στο κενό
έκοψε σύντροφο του πήρε την πνοή
Χάνω το άλλο μου μισό
Τώρα από πού να κρατηθώ
Βάρος της γης θα είμαι πλέον στη ζωή

Συνένοχοι και συνεργοί
χωρίς ν'ακούνε οι ουρανοί
Γιατί να λείπουν τέτοιες ώρες οι Θεοί;
Ψάχνει τρελαίνεται η ψυχή
Δικαιοσύνη πού να βρει
Ρωτάω
πού είναι τέτοιες ώρες οι Θεοί

Καμιά φωνή δεν ωφελεί
μέσα στου Άδη τη σιωπή
βλέπω το Χάρο τα δυο κέρματα να παίρνει
το ίδιο πλούσιοι και πτωχοί
Νερά χωρίς επιστροφή
με βιάση η βάρκα στο σκοτάδι κατεβαίνει

Καρδιά μου μόνη υπομονή
Γύμνασε σώμα και ψυχή
Μέσα σου βρες την αντοχή,
είναι αμείλικτη η ζωή
Από τον πόνο το κουράγιο σου θ'αντλήσεις